

Welke herinnering heb je aan Koedijk?

Die herinnering dateert van zo'n 60 jaar geleden uit de oorlogstijd, eind 1943.

Wij woonden in Alkmaar en mijn vader had net voor de oorlog, of misschien net na het begin ervan, "gehamsterd" voor zijn gezin met vier kinderen. Hij had o.a. Sunlight zeep, een kist vol, 10 Edammer kazen en een heel groot pak Zwaluw lucifers ingeslagen, zo van "je weet het maar nooit".

Het lag allemaal opgeborgen in de kelder, de kazen werden vertroeteld, de lucifers bleven in het pak, af en toe een stukje zeep, dat mocht wel.

In de loop van 1943 kregen wij familie, waaronder grootouders, uit Den Helder over, die werden geëvacueerd uit de stad en daardoor kwamen er vier monden bij. Dat was een grote verandering, ook in huis en wij kinderen werden meer ingeschakeld: melk halen in de Egmondermeer, aardappelen uit de Schermer en zien wat je krijgen kon. Het pak lucifers ging open, ruilen voor eten.

Mijn broer, toen 12 jaar en ik, 10 jaar gingen op advies van vader en grootvader op de fiets naar Koedijk, langs het kanaal, de vlotbrug over en huis aan huis de vraag "Heeft u nog iets te ruilen voor lucifers"? Nou, dat viel niet mee.

En zo kwamen wij op nummer 234, mijn broer aan de voordeur en ikzelf aan de achterdeur, bellen, klop, klop en ja daar verscheen een oudere man, luid: "Ja, welke kant moet ik op, voor of achter? ", een beetje narrelig leek wel.

"Heeft u nog iets te ruilen voor lucifers"?

"Eh, oh, nou eh, wel kom d'r maar in".

Wij stapten naar binnen en werden in de kamer gelaten, konden gaan zitten aan een fraai glimmende tafel, waarvan het blad op één poot stond.

"Koffie"?

Daar verscheen zijn vrouw met de koffie. Kopje met koffie op een schoteltje werd op de rand van de tafel gezet, hij drukte het blad iets naar beneden en schoof de koffie naar zich toe. Hij pakte het kopje, schonk de koffie uit op het schoteltje en dronk het vanaf het schoteltje op.

Wij keken gespannen en verbaasd toe, nog nooit gezien. En ook wij dronken koffie, met heel veel melk.

Hij was de situatie geheel meester, liet een wind schieten en zei: "vrouw, houd je mond".

Weer verbazing natuurlijk.

En wij vroegen "Heeft u nog iets te ruilen voor lucifers"?

Ja, hij had bruine bonen en zo kwamen wij met 5 pond bruine bonen thuis.

In de tijd daarna ben ik nog verschillende keren terug geweest, met lucifers.

Ja, Koedijk no. 234 heeft nog steeds een speciale klank en betekenis voor mij.

Casticum, november 2003

Piet Blom

Aanvulling redactie:

Op het toenmalige adres No. 234, woonde Cornelis Bakker. Thans is dit Kanaaldijk 161. Cornelis Bakker, zoon van Ariën Bakker en IJda Veuger, werd geboren 12-04-1873 te Warmenhuizen. Als beroepen worden genoemd, veldarbeider, koopman, landbouwer en landman.

Hij huwde op 02-02-1895 te Koedijk met Dirkje Schoen, dochter van Albert Schoen en Aaltje de Boer. Zij werd op 18-10-1869 geboren te Koedijk.

Zij kregen 2 kinderen, t.w. IJda, geboren 25-08-1895 en Albertus, geboren 09-10-1896